

מסורת השי"ם

[illegible]

תורה אור השלם

1. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאָדָם יוֹם
וַלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

2. מעתה לא יוכל לתקן
תספורת לא יוכל להצטרות:
קהל א טו

הגהות הב"ח

(ב) ויש' ד"ה לומיקן וכו'
מקדימין להתפלל לאחר
הבן החמה וכו' תנן: (ג) רש'
ד"ה תפלה וכו' משל"כ בנחמה
דאיתא אלה משש:

מוסף תוספות

א. בחוס' ריש כתב, ולא כשאר ספרים, אבל בחומשין שלנו שאין עשויין בגליון צ"ע אם צריך להחמיר ומסתבר שאין צריך. ב. בחוס' ריש, הוסיף, או שרא המיניה כפ"ק דשבת לא מטריח לי וכן עלה על מנתו מירושלמי דאין מטריחים אותו שירד.

מוסף רש"י

לאר אדעמאי, לא הייט וסר
 ורטיטו סירטו לא קירלע (הפגות
 צוה) שניג הייט (הפגות
 לה) הורן קלף פון שטות
 וחיירק, אטש פטש ומחנכן
 מלש וקליט, שנמוח חבירי
 לדרב מנחם, אטמוז לא נא
 פטש ווא היק, נחלא שחקר
 פטש אטמוז מין, לא יוכל
 למטש פת בלומ מין, שער
 פשו את המלש (הפגות מ.)

רבינו חננאל

[illegible]

קעביר, ש"מ דהאדינא אע"ג דאס
תפלת השחר עד חצות וכו'. מ
כשם שנתנה תורה קבע לק"ש
עד חצות, ו' יהודה אומר עד
ור' יהודה אומר עד פלג המנ
ברכי יוסי אומר עם נעילת ש
היום. פי' פלג מנחה דקאמר
שתי שעות ומנחה לשני חלקי
התמיד כדננו וטרכ בתשע

מי שמתו פרק שלישי ברכות

דף טו:) קמטרי דספרי וכן
(ס) אלמין דזהירין מחמתין
ולמס כ י' לדעל קמטרא:
לאו כלין הוא: פחילה

אקמטרא "ככלי בתוך כלי דמי. אמר רבי יהושע בן לוי ס"ת צריך לעשות לו מחיצה עשרה מר וזמרא איקלע לבי רב אשי חזויה לדוכתיה דמר רב רב אשי דמנח היה ספר תורה ועבד ליה מחיצה עשרה אמר ליה כמאן כרבי יהושע בן לוי :אימר דאמר רבי יהושע בן לוי דלית ליה ביתא אחרינא מר הא אית ליה ביתא אחרינא אמר ליה ^אלאו אדעתאי: כמה ירחיק מהן ומן הצואה ארבע אמות: אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא :לא שנו אלא לאחריו אבל לפניו מרחיק מלא עיניו יובן לחפלה איני והא אמר רפא רב פפא אמר רב חסדא עומד ארס כנגד בית הכסא ומתפלל הכא במאי עסקינן בבית הכסא שאין בו צואה איני והאמר ^ברב יוסף בר חנינא "בית הכסא שאמרו אע"פ שאין בו צואה ובית המרחץ שאמרו אע"פ שאין בו ארס אלא הכא במאי עסקינן בחדתי ^גוהא מיבעי ליה לרבינא להזמינו לבית הכסא מהו יש זימון ואין זימון כי את מיבעי ליה לרבינא למיקם עליה לצלווי בגויה אבל כנגדו לא אמר רבא יהני בתי כסאי דפרסאי אע"ג דאית בהו צואה כסתומין דמו: **מתני'** ^דוב שראה קרי ונדה שפלתה שכבת זרע והמשמש שראתה נדה

הדרן עלך מי שמתו

ת **הספר:** עד הספר. עד
הספר. עד פלג הספר.
ס **מפרש לה:** אין לה קבע.
לה זמנה. ובמדרש מפרש מאי
לון אין לה קבע:
מנחות. של קריאת שמע:
לוסיקין. והמדיקין לנחות
לעשות דבר בזמנו ומנחות
ס (י) לאחר הן התמה להפסול
במנחתו למאחרים שלא יאחר
מנחות שמעם ואלך ערב
וכולי עמם. שם המהפסול ערב
ין עד מנחות יוכלין לאחר
לא: במנחה. היטו אחר
אם ימימי לומר. כלומר
שיבא בשלתי ממה שאמרו
המהפסול ערבים וכו': ויוין
יומו בעל קרבנו. ואינו
יו ביום אחר אם זמנו קבוע
ומפסיקם של כל יום יום:
מבדיל

הדרן עלך מי שמתו

תפלת השחר עד חצות ר' יהודה אומר
 עד ר' שעות תפלת ^אהמנחה עד

הערכ רבי יהודה אומר עד פלג המנחה
תפלת הערב אין לה קבע וישראל מוספים כ'
(ו' שעות): גמ' ורמינהו מצותה עם הני'
לחפלה ונמצא מתפלל כיום כי תניא ההיא
גומרים אותה עם הניג חממה וכ"ע עד חצות ו'
אמר רבי יוחנן יטעה ולא התפלל ערבית
לא מצלי ואזיל עד חצות ויהי ליה שבר ת'
בזמנה לא יהי ליה איבעיא להו מעה ולא
כופלל ערבית מתפלל שחרית ב' משום דחד'
פלה במקום קרבן היא וכיון דערב יומו כטל'
לי ואזיל ת"ש דאמר רב הונא בר יהודה א'
ב' ואין כזה משום דערב יומו כטל קרבנו כ'
לא יוכל לחקוק זה שבטל כ"ע ערבית ו'
אסורן לא יוכל להמנות זה שגמנו חילוי לדר'
יוזנו ש"בטל כמזיד אמר רב אשי דיקא נמי דר'

ל סומאה ומצוה היא. סליק פ"ג ל"ח
ת כנגד המידים הקטנים, והתנין בהדיא
ר עד תצות שכן תמיד של שחר קרב
תמיד של בין הערבים קרב עד הערב,
ולת הערב אין לה קבע. ורבי אלעזר
ם נעלה שערם. תפלת המוספים כל
ם, והוא שחי ומתצה, כשחחלק
תעט שעות ומתצה שהן זמן קרבת
לעט מיעד ורבונו כפירי כל היום כשר

כו.

ספר תורה עושה 15 מציצה. דווקא ספר תורה וגם בחומשים יס להחמיר כמו בספר תורה אבל בשאר ספרים דיין בכסוי בעלמא: הדרן עילך מי שמתו

תפלת השחר עד חצות וכו' תפלת המנחה עד הערב.

[illegible][illegible]

איבעיא להו טעה ולא התפלל

בצניא חס טענה ולוא תחלל תפלת
מוסף דהא דזלי איט מתפלל בערבית
דהי"ך יקרא אח הקרבנות וכבר
עבר זמן מוסף וגם לא חייקט
בזעזכות של מוסף אלא משום
עשימתה פירש שפתינו וכו' ודלי
עבר זמנו בטל קרבנו חבל
שאר תפלות דרחמי יניחו ולוא
יחלל אדם כל היום כולו ואין
בזמן עבר זמנו בתפלת אחרת:
טעה

קבע "ושל מוספים כל היום" (ר') יהודה אומר עד
הוא מצותה 'עם הנץ החמה כדי שישמך גאולה
ביום כי תניא ההיא לותיקין "רא"ר יוחנן ותיקין היו
חמה וכ"ע עד חצות ותו לא והאמר רב מרי בריה דרב
ולא התפלל ערבית מתפלל בשחרית שנים לשחרית
ת ייבי ליה שבר חלה בזמנה מכאן ואילך שבר
ביעיא להו טעיה ולא התפלל מנחה מהו שיחפלו
שחרית ב' משום דהו יומא הוא דכתיב יידי ערב
ויכיון דערב יומו בטל קרבנו או דילמא כיון דצלזא
הונא בר יהודה א"ר יצחק א"ר יוחנן טעיה ולא
ר יומו בטל קרבנו מיתבי זמעות לא יוכל לתקון
טל ק"ש של ערבית וק"ש של שחרית או חפלה של
זה שנמנו חביריו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם א"ר
רב אשי דיקא נמי דקתני בטל ולא קתני טעיה ש"מ:
חנו

תנו

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

קבה א (טוֹשֵׁעַ אֲרִיחַ סִי' מ
סִי' ב וסִי' רת סִי' ו
יוֹד סִי' רכס סִי' ח):
ב מִי' פִּי מַהֲלִי קִי' חֲלֹה ו
טוֹשֵׁעַ אֲרִיחַ סִי' מן רת סִי' ו
[יוֹד טוֹשֵׁעַ]:

קבו ב' מ"י פיד מהל' קיש
ה' מ' טושים ארזח מ'
טש ספיק א':
ד' מ"י פיד מהל' חסלה ה'
ח' טושים ארזח מ' ז' קיש כ':
קבו ד' מ"י פיד מהל' קיש
הלכ' ב' חסלה פסל' א'
טושים ארזח טימן פג ספיק א':
קבוח ד' מ"י טש הלכ' ג'
טושים טש ספיק ד':
קבוח ד' טושים טש ספיק ד':
קל ד' מ"י פיד מהל' קיש
הלכ' ח' ופיד מהל' חסלה
ה' ח' (חסלה פסל' ח' טור ארזח
ה' חסלה):

א ט י מ"י פ"ג מהל' חפלה
הלכה א סמג עשין יט
עו"פ א"ר"ח פ"י פט קעף א:
ב כ מ"י שם הלכה ט סמג שם
עו"פ א"ר"ח פ"י קח קעף
:ב

ג ל מ"י שם טושי"פ שם ספיף
 א:
 ד ב מ"י שם הל' א טושי"פ
 א"יח ס"י פט ספיף א:
 ג [מ"י] פ"ח מהל' תמידין הלכה
 ב:]

ה' ע"ה שם ה' ט' ע"ה
א"ת ס' ק"ה סעף כ' וסמך
רל"ד סעף כ':
ו' ע"ה שם ה' ט' ע"ה
שם ס' ק"ה סעף כ':

רבינו חננאל (המסד)

עו חנואל (דמז)

להקבת חמדין, של שחר
עוד צחוק, ושל קול הערבים
עוד ערבו, ויו יחידה הם
אין הקבת חמדין של אלא
ספנתו עמק תבוס, חסד
של היה השם שיאור
הפירות, ומצאו היה שוחטין
אין ומקבת אין ומליכין
האיכרים ומליכין אותן, וליכין
אין היה קול חנה, קול וכלו
לחיות כשם וכלו
למחלות וכלו ובאו ללשנת
החיות לקרות את שפע, וכל
האין פאנו בשבת לשל
הזב, וכלו כשהם וזרות
הצאן מפני תרומת וירעין
הצאן קול קיש, ומקבת
הסעית הקרות את שפע
עוד אש השם ועם אש
כפמל לא, צא יד חובת
מפני אשויש שמעם שמיכין
אשויש שמעם מאחורין, וסר
אין בשבת יד עשרת וכל
אש עמל בירושלים וכלו
אשויש שמעם, תבוס היה
אין חמה, היה עמל וכל
השם ע סוף יד עמל
השם הקרוב, שום יד עמל
עוד שמעם שחיתו עד שן
הקבתו, וכלו יד יחידה
ופסל קול שם אל הכר יד
יחידה, וכלו יד היה השם
אשויש שמעם יד היה השם